

چرا معاویه توانست مردم را علیه امام علی(ع) بفریزد/ داعشی ها و تکفیری ها شباهت زیادی به خوارج دارند

رئیس مرکز پاسخگویی به سؤالات دینی با بیان اینکه عوامفریبی روش همه سیاست بازانی است که می خواهند قدرت را بدست بیاورند یا اینکه آن را حفظ کنند و شیوه تطمیع، تهدید...

رئیس مرکز پاسخگویی به سؤالات دینی با بیان اینکه عوامفریبی روش همه سیاست بازانی است که می خواهند قدرت را بدست بیاورند یا اینکه آن را حفظ کنند و شیوه تطمیع، تهدید و تبلیغات فراوان همین حالا هم وجود دارد، گفت: طبیعی است که معاویه هم در زمانی که مردم رشد فکری زیادی نداشتند توانست مردم را فریب بدهد.

حجت الاسلام سیدمحمد سادات منصوری رئیس مرکز پاسخگویی به سؤالات دینی سازمان تبلیغات اسلامی در گفتگو با خبرنگار مهر در مورد اینکه چرا با وجود اصرار مردم در بیعت با امیرمومنان حضرت علی (ع) از فرمانهای ایشان برای اموری مثل جهاد و ... طفره می رفتند و ایشان را تنها گذاشتند؟ گفت: پاسخ به این سوال تابع عوامل مختلفی است پیچیدگی زیادی دارد، اما به بخشی از آن اشاره می کنم. یک گروه مهم خوارج بودند که کلاً از بیعت حضرت امیر(ع) سرباز زدند که معروف به ناکثین شدند. وی افزود: دلیل عمده آنها آن شبهه و مشکلی بود که برای آنها بعد از جنگ صفین پیش آمد. بخاطر اینکه آدمهای متعددی بودند ولی عقل و درایت نداشتند. همین مسئله باعث شد که اینها با کمترین شبهه ای افکارشان پریشان و به هم ریخته شود و دچار مشکل شوند.

سادات منصوری یادآور شد: خوارج زمان حضرت امیر(ع) شباهت بسیاری با گروه های تکفیری و داعش امروزی دارد. بنابراین گروهی به خاطر شبهاتی که برای آنها پیدا شد از فرامین حضرت امیر(ع) سرپیچی و دوری کردند. آن هم به خاطر اینکه عقل ضعیفی داشتند و قدرت تحلیل و درک درستی از دین نداشتند. مقداری به ظاهر دین عمل می کردند اما از واقع و حقیقت دین هیچ اطلاعی نداشتند همین مسئله باعث شد که این مشکلات را به وجود آورند.

رئیس مرکز پاسخگویی به سؤالات دینی سازمان تبلیغات اسلامی ادامه داد: گروهی هم بودند که دنبال مقام و قدرت بودند مانند طلحه و زبیر که امیرمومنان(ع) زیر بار درخواست آنها نمی رفت که جنگ جمل را راه انداختند. اینها به خاطر منافع شخصی و گروهی خود با امیرالمومنین(ع) وارد جنگ شدند، زیرا امیرمومنان را کسی می دیدند که حاضر نیست سیاست بازی های آن زمان یا این زمان را داشته باشد و از جانب حق دست بردارد. به همین سبب این گروه جنگ جمل را براه انداختند.

سادات منصوری هم بیان کرد: گروهی هم بودند مانند معاویه که دنبال خلافت بودند و منافع مالی و مادی آنها هم در خطر افتاده بود و اینها مستقیماً وارد جنگ با حضرت امیر(ع) شدند حالا با نام خونخواهی از عثمان و چنین حرفهایی که جنگ صفین را براه انداختند و ماجرای خدعه معاویه و قرآن بر سر نیزه کردن او را که همه شنیده ایم.

رئیس مرکز پاسخگویی به سؤالات دینی سازمان تبلیغات اسلامی عنوان کرد: گروه دیگری که شیعیان امیرالمومنین محسوب می شدند پیروان و علاقمندان ایشان و خاندان اهل بیت (ع) بودند. ولی آنها در ایمانشان محکم نبودند و در یاری امام علی(ع) سستی کردند که خون دلها به دل امیرالمومنین کردند. در نهج البلاغه سخنان حضرت امیر(ع) خیلی مفصل است که چقدر نسبت به آنان گله می کند و گاهی هم آن مردم را نفرین می کند. آنها آدمهای سست عقیده و سست ایمانی بودند و تربیت درست مذهبی و الهی هنوز نشده بودند. تحت تعلیمات صریح اهل بیت(ع) قرار نگرفته بودند و لذا اینها امیرالمومنین را در موقعیت های خطیر و جاهای خیلی مهمی که وجودشان خیلی ضروری بود تنها گذاشتند.

سادات منصوری در مورد اینکه چرا آنهايي که با امام علی(ع) مخالف بودند بعد از شهادت ایشان با امام حسن(ع) بیعت کردند هم بیان کرد: اینها مردمی بودند که در افکارشان محکم نبودند و با خیلی چیزها، احساساتی برخورد می کردند، تا وقتی امیرالمومنین بود او را یاری نکردند وقتی ایشان به شهادت رسید پشیمان شدند آمدند با امام حسن مجتبی(ع) بیعت کردند. همین مردم از سیدالشهدا دعوت به عمل آوردند ولی ایشان را به شهادت رساندند ولی در خطبه ای که حضرت زینب(س) خواند شروع به گریستن کردند و دو مرتبه پشیمان شدند و توأبیین را تشکیل دادند که داستان آن در تاریخ اسلام آمده است.

وی افزود: بنابراین اینها آدمهای احساساتی بودند. هم ترسو بودند و هم مقاومت نداشتند. تابع احساسات خیلی شدیدشان بودند خیلی زود از این رو به آن رو می شدند.

حجت الاسلام سادات منصوری در مورد اینکه چرا خیلی از مردم به مقام ولایت و امامت امام علی(ع) توجه نکردند مگر احادیث و روایات را در مورد ایشان نشنیده بودند هم تصریح کرد: در مسئله ولایت و امامت باید دقت شود. یک وقت بحث خلافت است و یک وقتی بحث ولایت و امامت است. بیشتر توجه مردم آن زمان روی بحث خلافت بود. فهم و درک درستی از مسئله ولایت و امامت نداشتند. به جز یک عده معدودی که انگشت شمار بودند و از خواص حضرت امیر(ع) به شمار می رفتند. و گرنه اکثر مردم بحثشان بحث سیاسی و بحث جانشینی بود و به خاطر کینه های قبیله ای و چیزهای خیلی سطحی و مسائل اینجوری با اینکه حرفهای پیامبر را در مورد علی و اهل بیت(ع) فهمیدند ولی آن را زیر پا گذاشتند. و با کس دیگری بیعت کردند و حضرت زهرا(س) هر چقدر زحمت کشید و فرمایشان پیغمبر(ص) را یادآوری کرد آنها گفتند اگر علی زودتر می آمد با او بیعت می کردیم ولی حالا با ابوبکر بیعت کردیم و دیگر نمی شود بیعتمان را بشکنیم.

رئیس مرکز پاسخگویی به سؤالات دینی سازمان تبلیغات اسلامی در مورد اینکه چرا مردم آن زمان شناختی از امیرالمومنین(ع) نداشتند فریب سیاستهای تخریبی معاویه علیه امام را خوردند هم تصریح کرد: عوامفریبی روش همه سیاست بازانی است که می خواهند قدرت را بدست بیاورند یا اینکه آن را حفظ کنند. شیوه تطمیع و تهدید و تبلیغات فراوان همین حالا هم وجود دارد و بسیاری از سیاستمداران از این حربه استفاده می کنند. اینکه مردم را به دنبال آرزوهای بلند گول بزنند و وعده و عید بهبودی اوضاع را بدهند. این روش کار سختی نیست و بسیار ساده است و مردم هم خیلی راحت فریب این سیاست بازی ها را می خورند. چه برسد به مردم آن زمان که رشد فکری زیادی نداشتند.